

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین رهبری تحول آفرین با خلاقیت فردی کارکنان سازمانها

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی آینده پژوهی، مدیریت و توسعه اقتصادی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اکبر جدیدی محمدابادی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، گروه روانشناسی و علوم تربیتی

محمد ناجی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، گروه اقتصاد و مدیریت

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط بین رهبری تحول آفرین و خلاقیت فردی کارکنان در سازمان های دولتی شهر کرمان صورت گرفته است. این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده که ابزار جمع آوری داده ها ، دو پرسشنامه، شامل پرسشنامه هوش سازمانی آلبرخت با 49 سوال و پرسشنامه خلاقیت رندسیپ با 50 سوال بود. داده ها پس از جمع آوری با استفاده از نرم افزار spss در دو بخش آمار توصیفی، شامل شاخص های مرکزی و پراکندگی و آمار استنباطی در قالب محاسبه ضریب همبستگی کندال و اسپیرمن، بر روی جامعه آماری به بزرگی 2286 نفر و نمونه ای با تعداد 330 نفر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتیجه فرضیات پژوهش حاکی از وجود رابطه مستقیم و معنی دار میان رهبری تحول آفرین و مولفه هایش برای بروز خلاقیت فردی می باشد با توجه به نتایج به دست آمده می توان از چنین استنباط کرد که این رهبران تحول آفرین هستند که کارکنان را به انجام رفتار های فراتر از وظیفه (خلاقیت فردی) مستعد تر و متمایل تر می سازند. هر چه میل به تغییر مدیران بالاتر باشد میزان خلاقیت فردی آنان افزایش یابد و هرچه روحیه مدیران بالا تر باشد میزان خلاقیت فردی آنان افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

رهبری تحول آفرین، سامان و مدیریت، خلاقیت فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503351>

